

عنوان مقاله:

پیوند اعضای بدن انسان در فقه امامیه و حقوق ایران

محل انتشار:

دومین همایش ملی عدالت ، اخلاق ، فقه و حقوق (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

فاطمه ساجدی - کارشناسی ارشد گروه حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد یزد، ایران.

عبدالله صدیقیان - دکتری فقه و حقوق، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد میبد، ایران.

خلاصه مقاله:

امروزه مسئله پیوند اعضا، با هدف نجات جان انسانها، تأمین سلامت و کاهش درد و رنج آنها، به عنوان یکی از ارزنده ترین و بارزترین خدمات پزشکی به جامعه بشری، مورد توجه جهانیان قرار گرفته است و به علت دارا بودن ابعاد مختلف، سوالات زیادی را در عرصه های گوناگون پزشکی، اجتماعی، دینی، اخلاقی، حقوقی و... به همراه داشته و اذهان بسیاری از اندیشمندان را به خود مشغول ساخته است. حال، وقتی که به مسئله پیوند اعضا از این جهت می نگریم که در آن عضو یا اعضای از یک فرد زنده یا مرده برداشته می شود و سپس، در بدن فرد دیگری قرار می گیرد، این مسئله قبل از آنکه یک امر پزشکی باشد، چون از یک سو مستلزم تصرف در بدن انسان و تمامیت جسمانی و حق فرد و از سوی دیگر، به خاطر هدف نجات انسانها از مرگ و یا رهایی آنها از درد و رنج بیماری های مهم است، یک امر اخلاقی، فقهی و حقوقی خواهد بود. با توجه به جدید بودن این موضوع در حوزه فقهی، نص صریح و خاصی مبنی بر جواز و یا نبودن جواز برداشت عضو از جسم انسان جهت معالجه دیگری وجود ندارد، و همین امر موجب شده است که فقها نسبت به مسئله پیوند اعضا و جواز تصرف در بدن مردگان و زندگان مواضع متفاوتی اتخاذ نمایند. همین امر از بعد حقوقی نیز تأثیری شگرف خواهد داشت. لذا پرداختن به این ابعاد، به عنوان مبانی و اصول اولیه پیوند اعضا، از اهمیت و اولویت ویژه ای برخوردار است.

کلمات کلیدی:

اعضای بدن، پیوند، تمامیت جسمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/525575>

